

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ž., P.** so sídlom v T., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. P. M., advokátom so sídlom v D., proti odporcovi **Prof. JUDr. M. Š., DrSc.**, bývajúcemu v B., **o ochranu dobrej povesti**, ktorá vec sa viedla na Okresom súde Bratislava II pod sp.zn. 21 C 209/99, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. mája 2007 sp.zn. 5 Co 10/07, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) uznesením z 9. mája 2007 sp.zn. 5 Co 10/07 odmietol odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II (súd prvého stupňa) z 15. novembra 2006 č.k. 21 C 209/99-236, ktorým súd zamietol návrh na ochranu dobrej povesti navrhovateľa. Rozhodol tak podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (O.s.p.) majúc za to, že navrhovateľ podal odvolanie oneskorene. Vychádzal pritom z toho, že keďže zástupcovi navrhovateľa bol rozsudok súdu prvého stupňa doručený 18. decembra 2006, bol posledným dňom odvolacej lehoty deň 2. január 2007. Navrhovateľ ale podal odvolanie na pošte až dňa 3. januára 2007, teda oneskorene. Uvedené mal preukázané údajmi z odtlačku poštovej pečiatky na obálke, v ktorej bolo odvolanie podané na poštovú prepravu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu navrhovateľ podal dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že jeho dovolanie je prípustné podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., pretože odvolací súd tým, že odmietol jeho odvolanie odňal mu možnosť konať pred súdom. Nie je totiž správny jeho

záver, že odvolanie podal na poštovú prepravu 3. januára 2007. V skutočnosti totiž tak urobil, ako to vyplýva z pripojeného podacieho lístka, 2. januára 2007, teda včas.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie navrhovateľa, ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok, smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej právnej veci smeruje dovolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia v predmetnej veci ale neprichádza do úvahy, keďže nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. To znamená, že prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona.

Dovolací súd potom, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., skúmal, či dovolanie navrhovateľa nie je prípustné podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti *každému* rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zamerlal na skúmanie, či konanie odvolacieho súdu nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký z hľadiska procesného predpisu vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. K odňatiu tejto možnosti môže dôjsť i tým, že odvolací súd odmietne odvolanie účastníka, hoci pre také rozhodnutie tu neboli dôvody. Treba pripomenúť, že prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je daná už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vyššie uvedených väd; dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné len vtedy, ak napadnuté rozhodnutie touto vadou skutočne trpí, t.j. ak sa stali skutočnosťou, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila v rozhodnutí odvolacieho súdu. V preskúmvanej veci ale o takýto prípad vady nejde.

Z odtlačku pečiatky pošty na obálke, v ktorej bolo odvolanie navrhovateľa prepravované poštou, založenej na čl. 239 spisu (napriek snahe niekoho pozmeniť deň podania zásielky na 2. január 2007), nepochybne vyplýva, že zásielka bola podaná na pošte dňa 3. januára 2007. Správna je preto konštatácia odvolacieho súdu v odôvodnení jeho rozhodnutia, že „táto skutočnosť (teda, že zásielka bola podaná na pošte až dňa 3. januára 2007 - poznámka dovolacieho súdu) vyplýva z poštovej pečiatky, ktorá sa nachádza na obálke, v ktorej bolo odvolanie prepravované a ktorá skutočnosť je zistiteľná vizuálnym spôsobom“. Pokiaľ navrhovateľ na preukázanie svojho tvrdenia v dovolaní, že predmetnú zásielku podal na pošte už 2. januára 2007, predložil originál podanie lístka, podľa dovolacieho súdu nejde o dôkazný prostriedok spôsobilý preukázať predmetné tvrdenie. Navrhovateľom predložený podací lístok totiž osvedčuje podanie bližšie neidentifikovateľnej zásielky advokáta JUDr. P. M. Okresnému súdu Bratislava II pod podacím číslom 01757768; na obálke, v ktorej bolo predmetné odvolanie prepravované, je ale uvedené podanie číslo 01757767. Naostatok podľa predloženého podacieho lístka s podacím číslom 01757768 bolo poštovné 25,-- Sk vyplatené v hotovosti, kým z obálky, v ktorej odvolanie bolo prepravované, vyplýva, že poštovné bolo zaplatené známkami nalepenými na obálke. Navrhovateľom v dovolacom konaní predložený dôkaz teda nespochybňuje záver odvolacieho súdu o tom, že odvolanie podal na poštovú prepravu dňa 3. januára 2007 (§ 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd rozhodol správne, ak odmietol dovolanie navrhovateľa ako oneskorene podané.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol.

Dovolací súd nepriznal odporcovi náhradu trov tohto konania, keďže mu v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. marca 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová